

In involucrio.

Amicum Martinium, cui has curandas
destinaveram & lapsum socordiae meorum
tantum hodie recipi. Tu, ut caetera
silentij, hanc moram quoque in
bonam partem accipe, et morama.

Pontano.

(199)

De Poematis tuis, vir Doctissimo, lepido et eleganti libello
pridem tibi debeo, quod summa quibusque literaturae
hominibus profiteor, quoties me sui et Musarum,
quam tu humanitates, participem faciunt. Quod
quam serio a me dicatur, non quam sero, attendas
rogo. Ego enim ille, quem Sij isti mortales tanquam
palam habent, talis vivo, ut qui praesentibus amici
nulla parte officiorum desse soleo, absentiam plerumque
cogor vix videri memor, eorum certe qui epistolae
affectum metuntur. quibus cum vacare per hanc
aetate perpetuam incudem, nisi tumultuario et captivo
non liceat, a te hoc imprimis postulo *ex τῶν τοῖς ἑσῶν ἐσῶ*
ἴσῶν, ne de silentio quam loquente sequerem opi-
nionem admittere, sed quaecumque gestu incedam
sic statuere te mihi in praetio non vulgari ~~esse~~
sed eo semper loco quem sibi candor ille tuus, et
insignis eruditio dudum asserunt. Vale. Hugre
Romae: 16. Kal. Junii MDCCXXXIV.

Barlaeo.

(200)

Quanti apud exteros sis, ut Auster olim et Occidens fassi
sunt, primus fortasse Septentrio profiteri capit, jamque
non ut olim foras nominis tui fama, sed foras domum
trans mare currit. Jonstoni Elogium, de quo loquor
sive videris, sive sequior Vander-Burghius fuerit, cui
permittere uno tradideram, distentus ipse negotijs ab
hoc genere amantatum alienissimis, gratulor sane
peregrini vatis plausum, et in eo ~~totum~~ ^{totum} Scotia, ubi
caeteris extare creditur; quamquam, meo iudicio, ut inter
maximi Psalmistae posteros censeatur, nondum absolute
meruit. De Te Barlaeo, quem nemo Scotus, nulla Scotia
satis laudet, libentius loquor, et quid, post Rheobergae
pluvias, quas tibi ad me amici misere, rerum pangas
rogo. Illud vero maxime, ne offensus nimium frequenti
silentio meo, ad quos humanissime toties ad me dedisti
et

et sensim irritatio optimo jure tuo statuas, frustra
tandem conveniri inter loquacissimos amicos, qui quasi
ex voto vel jurejurando ^{compellat} semel statuerim nihil
referre. Ita enim Musae meae, et Musarum Scotia
vnum amor Batlaeus amet, procul ab illo instituto
sum, et cum ad literas tuas aut poemata saepe ileo,
quorum sola laudes omnium oratorum faendum
exerceant, partem culpa occupationibus tribui volo,
quas ~~me~~ fingere me nec simulare nosti, partem tibi
quod non nosti; qui laudabilis olim ut reverenti
nostrae videbatur, tandem elogium omne ^{omne} meum
tecum excessisti, sane exhausti, lassasti. ^{Sic} Silen-
tium denique balbutienti, nono nimioque ^{post} dicen-
ti argumento quotidie imponis. Et quis neget ^{lere, & op-}
partum Scotos laboranti Batavia succurrere: quibus
ut te totum tradam, finem infelici oratoriae inter-
tam dissonos strepitus abrupte facio, meo more, aufato.
Vale Viri Summe, et utcumque loquar aut sileam
amari te et aestimari, ut mereri, credo a semper. Tuo
Neomagi circa meridiem noctis. 18. Aug. C. H.
1634

Prastantissimo Hoofdio tantum nunc
salutem dici cupio, scripturus propediem
et monitoris prudentissimum auto-
nem, ^{de nonnullis} quae illustrandae Historiae
quam feliciter pertexit, appropin-
quum fallax, conducere judicabit. Vondelinum
et Patrum nostrum saluto, viros nescio
an ignotos sibi, certe non notos satis
omnibus.

Batlaeo.

(201).
Ne te querere caeci passim convicijs a tergo impeti, ecce mi
Batlaeo archetypas nugas meas, censuram, quam apud
Mylinum nostrum prope in te strinxit: eis τὰ σκλῆρα
inquam, ista. fugit horret uterque; quae sane nos-
trum fugit horret uterque in epigrammate, propter
ista, valde tuo. Expende vim verborum: vide quid
dixeris, quid fecerimus = ego opponam, et vel te giudice
licentiae poeticae nimium audaculae vitium damna-
bitur. Vale tamen, et saepius labere; nam ut pauci
corruptus